Súd:	Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka:	4C/188/2008
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1408215198
Dátum vydania rozhodnutia:	01. 10. 2010
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Jozefína Králová
ECLI:	ECLI:SK:OSBA4:2010:1408215198.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV, v konaní pred samosudkyňou JUDr. Jozefínou Královou, v právnej veci navrhovateľa: X.K. O., O. V. XXXX/XX, O., zastúpeného JUDr. Peter Jankovský, advokát so sídlom Krížna 47, Bratislava, proti odporcovi: MAC TV s.r.o., Brečtanová 1, Bratislava, IČO: 00 618 322, zastúpená AK Bugala-Ďurček, s.r.o. so sídlom so sídlom Radvanská 29, Bratislava, o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 33 193,92 eur (1 000 000,- Sk) takto

r o z h o d o l :

Odporca je povinný v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku odvysielať v rovnakom programe, ako boli uverejnené napádané údaje, ospravedlnenie navrhovateľovi, ktoré bude zreteľne označené ako ospravedlnenie pánovi X. O. v nasledujúcom znení:

„TV JOJ sa ospravedlňuje pánovi X. O. za to, že dňa XX.XX.XXXX (V.) odvysielala v relácii V. K. so začiatkom XX.XX hodiny reportáž s názvom „ J.Ú. I.“ , v ktorej sme označili pána X. O. Q. Q.. za J. týždňa zachytávajúc ho spolu s jeho rodinou smútiaceho na pohrebe jeho otca, zosnulého X. O. Q. W... V reportáži sme uviedli nepravdivé tvrdenia, na základe ktorých mal X. O. Q. ml. pred rokom úspešne rozbiť otcovu legendárnu kapelu a vyhnať z nej väčšinu hudobníkov a týmto zakázať prísť na pohreb jeho otca, ich učiteľa X. O. Q. W... Uvedené tvrdenia nie sú pravdivé. Pravdou je, že X.K. O. Q. Q.. nestojí za zničením kapely Diabolské husle a bývalým členom kapely účasť na pohrebe svojho otca nezakázal. X. O. Q. Q.. len plnil posledné želanie svojho otca, o ktoré ho sám žiadal. TV JOJ sa súčasne ospravedlňuje pánovi X. O. za zverejnenie záberov jeho osoby a rodinných príslušníkov z pohrebu jeho otca, ktoré boli uverejnené bez jeho predchádzajúceho súhlasu a vedomia“.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi nemajetkovú ujmu v peniazoch v sume 16 500 € (slovom šesťnásťtisícpäťsto euro) do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa svojím návrhom, doručeným tunajšiemu súdu dňa 13.11.2008 domáhal proti odporcovi ochrany osobnosti a náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 1 000 000,- SK. Žiadal, aby súd uložil odporcovi povinnosť odvysielať ospravedlnenie za podmienok a v znení obsiahnutých v petite návrhu.

Svoj návrh odôvodnil tým, že odporca je na základe licencie T/39/95 zo dňa 27.07.1995 v jej platnom znení udelenej Radou Slovenskej republiky pre vysielanie a retransmisiu prevádzkovateľom televízneho vysielania s názvom programovej služby JOJ. Televízia JOJ odvysielala dňa XX.XX.XXXX v relácii PROMI NOVINY so G. XX:XX Z.. reportáž s názvom „Lúzer týždňa“ nasledovne: Vstup moderátorky: „Nešikovní synovia geniálnych otcov sa v dejinách neraz pričinili o pády veľkých a prekvitajúcich ríš. X. O. Q. Q. sa do dejín hudby zapíše len ako človek, ktorému sa podarilo zničiť jednu z najlepších cigánskych skupín sveta.“ Ďalší vstup redaktora: „Nie je X. O. Q. ako X. O. Q.. Ten mladší žiaľ nezdedil ani otcovu

genialitu ani len ľudský formát. Ostal mu po ňom len majetok a meno, ktoré bude musieť ešte dlho a usilovne devalvovať, aby celkom stratilo hodnotu. Pred rokom úspešne rozbil otcovu legendárnu kapelu a vyhnal z nej väčšinu hudobníkov. Ale až včera, na pohrebe legendárneho primáša konečne dostal príležitosť prejaviť sa ako šéf rodinného klanu. Hudobníkom, ktorých do kapely prijímal jeho otec, zakázal prísť na pohreb a vzdať úctu mužovi, ktorého považovali za svojho učiteľa a priateľa. No čo už, kráľ cigánskych primášov je mŕtvy. Nech žije kráľ rómskych fidlikantov!“ Odvysielaním predmetnej reportáže deň po pohrebe otca navrhovateľa, absolútne dehonestujúcim a necitlivým spôsobom, nerešpektujúc smútok navrhovateľa zo straty jeho najbližšej osoby, odporca protiprávne zasiahol do jeho súkromia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti. Označenie osoby navrhovateľa ako „lúzer týždňa“ ho ponížilo nielen v očiach jeho rodiny, ale najmä v spoločenských kruhoch, v ktorých sa ako známy hudobník spolu so svojou kapelou pohybuje. Bez vopred overených informácií odporca uverejnil nepravdivé, pravdu skresľujúce a zavádzajúce informácie, čím porušil základné princípy poslania televízie. Zábery z pohrebu, zachytávajúce smútiacich a oplakávajúcich rodinných príslušníkov navrhovateľa odvysielal odporca bez ich vedomia a predchádzajúceho súhlasu, nehľadiac pritom na to, či tieto ublížia rodine zosnulého X. O. W... Nie je pravda, že navrhovateľ stojí za zničením kapely P. Z., ako uviedla televízia JOJ v odvysielanej reportáži. Rozpad kapely mali za následok rôzne faktory, ku ktorým patrila predovšetkým medializácia prípadu okolo poskytnutej pôžičky na kúpu Mercedesu určeného pre kapelu. Tvrdenie, že navrhovateľ úspešne rozbil kapelu je preto nadsadené a absolútne zavádzajúce. Čo sa týka ďalšej informácie o údajnom zákaze zo strany navrhovateľa, navrhovateľ žiadnym spôsobom nezakázal bývalým členom kapely účasť na pohrebe svojho otca. O túto láskavosť ich len poprosil a bývalí členovia tento fakt akceptovali, nakoľko to bolo želaním zosnulého X. O. Q. W... Od jeho poslednej operácie lymfatických uzlín v októbri 2007 ani jeden z bývalých členov kapely neprejavil oňho záujem, nenavštívil ho, ani mu len nezavolal. Pravdepodobne i z uvedeného dôvodu bývalí členovia kapely rešpektovali bez ďalšieho rozhodnutie ich bývalého primáša nezúčastniť sa pohrebu a len televízia JOJ bezdôvodne obvinila navrhovateľa z toho, že účasť bývalým členom kapely na pohrebe zakázal. Odporca cielene odvysielaním predmetnej reportáže nechutným spôsobom zaútočil na osobu navrhovateľa a jeho súkromie, so zrejmým úmyslom v očiach verejnosti ho zdiskreditovať a ponížiť. Svojim protiprávnym konaním v očiach verejnosti urobil navrhovateľa terčom posmechu, čím ohrozil navrhovateľovu kariéru ako známeho hudobníka a celkovo kapely, v ktorej pôsobí, čím mu spôsobil dnes ťažko vyčísliteľnú finančnú ujmu, nakoľko žiadanosť navrhovateľa ako hudobníka a množstvo ponúk na spoluprácu sa priamo odvíja od jeho popularity a obľúbenosti vo verejnosti. Navrhovateľ je osoba verejne známa práve titulom pôsobenia ako hudobník vo svojej kapele. Odvysielanú reportáž televízie JOJ nie je možné v žiadnom prípade považovať za kritiku, ktorá by bola prípustná, ak by bola svojou formou primeraná. Nie je možné hovoriť o primeranosti, ide výslovne o poníženie a zosmiešnenie navrhovateľa v očiach verejnosti. K neoprávnenému zásahu do chránených práv došlo odvysielaním reportáže v TV JOJ, t.j. neoprávnenému zásahu do chránených práv došlo elektronickým médiom a je nepochybné, že mal širokú publicitu. TV JOJ pôsobí na mienkotvorbu verejnosti podstatným spôsobom, oslovuje množstvo ľudí, ktorí podané informácie prijímajú ako dôveryhodné a pravdivé a je nepochybné, že televízia svojou povahou patrí k médiám so širokou publicitou a odozvou medzi verejnosťou.

Odporca sa k návrhu písomne nevyjadril.

K procesným námietkam odporcu doručené súdu faxovou správou dňa 28.9.2010 o 19,34 hodine zo dňa 10.5.2010, súd sa nestotožnil s tvrdeniami odporcu. Súd poukazuje na prvé pojednávanie konané dňa 15.7.2009, kedy odporca požiadal o odročenie na dobu dvoch mesiacov z dôvodu mimosúdneho urovnania, nakoľko je vedené konanie na Okresnom súde Bratislava III., č.k. 12C 156/2008 o uloženie povinnosti uverejniť opravu. Súčasne súd poukazuje, že odporca na základe rozhodnutia Rady pre vysielanie a retransmisiu podal odvolanie na Najvyšší súd SR v Bratislave.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, právneho zástupcu navrhovateľa, právneho zástupcu odporcu, výsluchom svedka A. Š., X. E., A. K. - vedúca vydania programu, Y. S. - riaditeľ spravodajstva, U. W. - redaktora, U. O., G. O., B. G., Q. Ž., oboznámil sa s obsahom dotknutého reportáže, s obsahom listín v prílohách č. 46-54,104, 116-124, ktoré navrhovateľ pripojil k žalobnému návrhu, CD č.l. 42, výňatok zo strany 112 knihy Q. G. O- X. O.-Q. od autora X. Č. Č..J.. XXX a zistil nasledovné:

Navrhovateľ vo výpovedi uviedol, že je veľmi pobúrený odvysielanou reláciou PROMI NOVINY, pozrel si ju na internete po upozornení kolegov, známych. Urazilo ho, čo tvrdili a vyjadrili sa o ňom, akým

spôsobom sa vyjadrili o nárokoch a starostlivosti o jeho pozostalých. Je urážajúce, že jedna redaktorka sa takto o ňom vyjadruje, len on vie ako otec bol chorý, ako pred smrťou trpel. O otca sa starala ich známa, celý čas sa striedali, sestra, on a jeho deti. Otec zomrel ráno o desať minút sedem a hneď pred ich domom boli novinári. Najviac ho urazilo, keď v televízii v ten deň o 15.00 hod. pálili sviečky bývalí kolegovia. Rodine priamo nikto nezavolal ani úprimnú sústrasť, je neuveriteľné tvrdenie, ktoré ako sa vyjadrili, jedna bulvárna relácia spravila z neho opicu, chrapúňa. Z tohto konania bol rok mimo, nevedel sa sústrediť. V súčasnosti už pracuje na nových projektoch, koncertoch. Na margo, že mal v úmysle skorej skončiť s bývalými kolegami, vedeli to, ako líder mal ako prvý vedieť podmienky exkluzívnej zmluvy, keď sa stretol s pánom manažérom Z. a p. P. pri podpísaní zmluvy. Povedal vtedy , že ju nepodpíše. Názov P. Z. je jeho osobné vlastníctvo, on to má zaregistrované, čo kolegovia vedeli. Nie je pravda, že nevedeli o dotácii a grantoch. Mrzí ho, trápi, že jeho kolegovia miešajú veci, ktoré už dávno skončili. Je zarážajúce robiť si meno po smrti jeho otca, ktorý trpel, vlastne vyťažiť z jeho mena a zviditeľniť sa. Veď ho neboli ani pozrieť v nemocnici, keď bol chorý. Výhovorka, že ich nepozval na pohreb nie je pravda, všetci to vedeli, za jeho života mu neposlali jeden pozdrav k narodeninám, oni sa vedia len zviditeľniť. To že kolegovia neboli na pohrebe jeho otca, bolo to otcove prianie, otec si neprial, aby sa nezúčastnili na jeho pohrebe, čo vie potvrdiť ako dôkaz jeho celá rodina. Otca mrzelo, že si na neho nespomenuli, bol populárna osobnosť.

Právna zástupkyňa navrhovateľa v priebehu konania uviedla, že z reakcii okolia bolo nepochybné, že primárnym cieľom kritiky odporcu bolo hanobenie a zneuctenie navrhovateľa. Zásah odporcu do navrhovateľových osobnostných práv presiahol prípustnú intenzitu takou mierou, ktorú nie je možné v demokratickej spoločnosti akceptovať. Tak ako kritika aj karikatúra, čo je vlastne podmnožina hodnotiacich úsudkov podľa teórie, nemôže zjavne presiahnuť medze primeranosti, odvysielané relácia ironizuje navrhovateľa, zosmiešňuje ho ako umelca. Odvysielaná reportáž podľa reakcií okolia bola spôsobilá, a aj vyvolala dojem u divákov o navrhovateľovej úplnej neschopnosti, čo sa vlastne dotklo navrhovateľovej osobnostnej intigrity. Navrhovateľ nie je osobou verejne známou, nie je spevákom populárnej hudby, ktorý by bol verejnosti neustále na očiach, nemá taký prístup k médiám, aby si mohol vytvoriť priestor na diskusiu a vyvrátiť tak odporcove tvrdenia a odporca mu ani takúto možnosť neposkytol, či už priamo v súvislosti s odvysielanom reláciou, alebo nepriamo po jej odvysielaní.

Odporca prostredníctvom právneho zástupcu vo svojom vyjadrení a písomnom podaní žiadal návrh v celom rozsahu zamietnuť, a to vzhľadom na skutočnosť, že tvrdenia navrhovateľa uvedené v návrhu a v samotnom petite sa nezakladajú na pravde a to v rozsahu ohľadom výroku „o nepravdivosti tvrdení, resp. o pravdivosti tvrdení, na základe ktorých mal V. O. Q. Q.. rozbiť otcovu legendárnu kapelu a vyhnať z nej väčšinu hudobníkov a týmto zakázať prísť na pohreb jeho otca, ich učiteľa X. O. Q. W.Š.. Poukázal na priložené výpisy z internetových vydaní, ktoré tvoria prílohu v spise a z uvedených článkov vyplývajú skutočnosti, na základe ktorých bola spracovaná reportáž, ktorá je predmetom tohto konania a podľa našich vedomostí a informácií navrhovateľ tieto články nespochybnil, nenapadol ich pravdivosť, ani sa nedomáhal zverejnenia opravy. K časti petitu ospravedlnenia navrhovateľovi za zverejnenie záberov z pohrebu jeho otca považuje petit tejto časti za nevykonateľný, resp. za nezrozumiteľný a to vzhľadom na skutočnosť, že osoba otca navrhovateľa bola osoba verejne známa širokej verejnosti na Slovensku aj v zahraničí a vzhľadom na túto skutočnosť podľa nášho názoru osoby verejne známe v takom rozsahu ako je osoba otca navrhovateľa požívajú zníženú právo na ochranu súkromia a to najmä širokej verejnosti. Pri výrobe reportáže, vrátane odvysielaných vyjadrení na adresu navrhovateľa, ktorých pravdivosť navrhovateľ napáda, sa vychádzalo z údajov verejne dostupných a predtým už uverejnených v dennej tlači. Atraktivitu danej témy v čase odvysielania predmetnej reportáže preukazuje práve veľké množstvo príspevkov v printových aj elektronických médiách (napríklad článok na internetovom portáli SME s názvom O. - Q.: P. Z. S. G. P. XX.XX.XXXX, článok na internetovom portáli denníka SME s názvom D. U. D. P. A. Š. vďačí muzike za všetko - za kariéru aj za manželku zo dňa XX.XX.XXXX; článok v spoločenskom týždenníku Plus 7 dní v rubrike Úspešní zo dňa XX.XX.XXXX; článok na internetovom portáli gregi.net s názvom P. Z.: Bývalí členovia kapely sa premenovali na D. P.! zo dňa XX.XX.XXXX, atď.). Účelom napadnutej reportáže bolo zhrnutie a komentovanie už predtým uverejnených informácií, pravdivosť ktorých sa preukáže vykonaním nami navrhnutých dôkazov. V súvislosti s predmetom konania možno formulovať aj závery nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky, cit.: „Stupeň dovolenej kritiky sa mení podľa charakteristiky adresáta. Hranice akceptovateľnej kritiky sú najširšie u politikov a najužšie u „bežných občanov.“ Ohľadne navrhovateľa, ktorý je verejne (mediálne) známou osobou, teda možno použiť analógiu a vychádzať z toho, že kritika v jeho prípade má menšie limity ako v prípade „bežných občanov.“ Reportáž bola odvysielaná pod názvom Lúzer týždňa v

súlade s všeobecne rozšírenými pravidlami nadsázky, sarkazmu a irónie, čo je príznačné pre žáner glosa (predmetná reportáž mala v programovej štruktúre TV JOJ vymedzenie glosy), s cieľom dosiahnutia diváckej atraktivity predmetného príspevku. Dôkazom rozšírenej novinárskej hyperbolizácie sú aj iné podobné rubriky v printových alebo elektronických médiách, napr. „Porazená/ý týždňa“ v Magazíne SME Víkend, „Myšlienka týždňa“ či „Naša fikcia“ v spoločenskom týždenníku Plus 7 dní, „Zrnko múdrosti“ ako glosátorská relácia, ktorú istý čas vysielala televízia Markíza, relácia „Sedem s.r.o.“ resp. jej upravenú verziu pod názvom „Sedem“ vysiela v súčasnosti televízia JOJ. Všetky uvedené rubriky v printových médiách, resp. relácie v elektronických médiách majú za čiel prehnaným, expresívnym a sarkastickým spôsobom poukázať na aktuálne spoločenské či politické udalosti. V prípade predmetnej reportáže sa jednalo o glosu. Glosa je publicistický žáner, kde sa autor vyjadruje k čiastkovému spoločenskému problému. Vyjadruje svoj názor. Glosa by vždy mala byť ukončená vtipnou pointou. Aj z tejto definície žánru glosa vyplýva, že účelom glosy je pracovať so všeobecne známymi informáciami, ktoré majú celospoločenskú odozvu. Názor autora má byť vyjadrený v niektorých prípadoch až extrémne, expresívne, keďže jej cieľom je dosiahnuť atraktivitu u divákov. Za týmto účelom teória publicistiky priznáva žánru glosa znaky ako preháňanie a zveličovanie. V konkrétnom prípade, ktorý je predmetom tejto žaloby sa využili všeobecne akceptované publicistické postupy, pričom autor reportáže Lúzer týždňa zachoval pravdivosť a celistvosť zverejnených informácií, z ktorých vychádzal z iných, už predtým medializovaných zdrojov, a do ich obsahu nijakým spôsobom nezasahoval. Len ich podal inou formou. V naznačenom kontexte taktiež zdôrazňujeme, že označenie lúzer týždňa nebolo zvolené vo vzťahu k navrhovateľovi. Rubrika, v rámci ktorej bola odvysielaná predmetná reportáž, nesie názov Lúzer týždňa. V rámci takto nazvanej rubriky boli odvysielané glosátorské reportáže o ďalších osobách známych z mediálneho prostredia (napr. reportáže o p. Q. Ď., p. X. Q., dokonca o S. U. H..). Právny zástupca odporcu žiadal, aby súd návrh v celom rozsahu zamietol a navrhovateľa zaviazal nahradiť odporcovi trovy konania.

Svedkyňa A. K. (vedúca redakcie) vo svojej výpovedi uviedla, že na odvysielanie reportáže boli podkladom informácie zverejnené v priebehu týždňa v printových médiách a na internetových portáloch toho týždňa t.j. od pondelka do piatku. Prax je taká, že redaktor si spracuje hovorené slovo pre moderátorku. Ona odsúhlasuje pripravený šot na odvysielanie. Program PROMI NOVINY je spravodajstvo publicistická relácia, ktorej obsahom sú informácie o mediálne známych osobnostiach z oblasti šoubiznisu. Pán navrhovateľ Ján O. Q.. je osobou zaujímavou pre PROMI NOVINY a taktiež nebolo jediný krát, vo vysielaní PROMI NOVINY boli o ňom odvysielané informácie. Otec navrhovateľa X. O. W.. je osobou zaujímavo pre program PROMI NOVINY. Obidve osoby boli a sú úspešný umelci v oblasti ich umenia. V daný týždeň rezonovalo vo všetkých médiách a to najmä slová Š., o príprave na poslednú rozlúčku s X. O. st. a to bol hlavný dôvod odvysielania predmetného šotu. rozlúčku s X. O. W... Použité články uvedené v médiách si neoverovali, brali vo všeobecnosti zverejnené informácie ako pravdivé. Lúzer týždňa vychádzal z už vydaných informácií, neoslovovali ani jednu stranu, neoslovili ani navrhovateľa.

Svedok V.. U. O. (sestra navrhovateľa) uviedla, že ju urazilo správanie odporcu za jej rodičov a jej brata. Redaktor ublížil celej rodine. Uviedla, že na pohreb sa ľudia nepozývajú, ale otec si neprial, aby na jeho pohrebe boli D. P.. Reportáž Lúzer týždňa, v ktorej bola reportáž o jej bratovi, pozerala a p. redaktor jednou vetou zhodil jej brata, spravil z neho najhoršieho muzikanta, nejakého nímanta. Sú hudobníckou rodinou a keď sa niečo také stane, tieň padne na celú rodinu. Slovo lúzer je urážka a široká verejnosť lúzer brala ako hanlivé osočenie jej brata. Ďalej uviedla, že brat dotáciu na osob. auto vrátil a určite medializácia kauzy ohľadne dotácie nebola dôvodom rozpadu kapely jej brata. Jej bral je vlastníkom ochrannej známky P. Z., o čom členovia orchestra vedeli. Otcove bolo prianie ešte za života, aby sa bývalí členovia orchestra nezúčastnili jeho pohrebu, nebolo to z iniciatívy jej brata.

Svedok Y. S. (riaditeľ spravodajstva a publicistiky TV JOJ) vo svojej výpovedi uviedol, že PROMI NOVINY je publicistická relácia, v rámci ktorej existovala rubrika s názvom lúzer týždňa, ktorá je publicistickým žánrom zvaným glosa a preto sa v nej objavujú expresívnejšie výrazy, nakoľko tento žáner si to vyžaduje. Keďže glosa bola súčasťou relácie PROMI NOVINY, v ktorej sa venujeme známym osobnostiam a celebritám, tak sme sa aj v glose s názvom Lúzer týždňa v danom týždni zaoberali pánom Q.. Keďže sme v danom týždni dostupných informácii z médií vyhodnotili kauzu pohreb Jána O. Q. W.. ktorej hlavným predstaviteľom je pán Mrenica ml. ako hodný zaznamenania a tak došlo k pomenovaniu pána Q. Q.. za lúzra týždňa. Ide o reláciu, ktorá sa zaoberá známymi osobami zo sveta šoubiznisu, pán Q. nebol označený za jediného lúzra týždňa, v každom týždni sa označil niekto iný. Lúzer je ten,

kto sa v danom týždni „preslávil“ niečím neslávnym. Určite to nie je lichotivé odhliadnuc od relácie. V danom týždni rezonovala smrť pána O. Q. W.., bol to najväčší muzikant známy. Navrhovateľ vyvolal zbytočné šarvátky nie úplne dôstojné okolnosti ohľadne pohrebu, kedy navrhovateľ nepustil na pohreb bývalých kolegov, zapríčinil to on. Informácie čerpali zo všetkých médií, ktoré sa v danom čase touto témou zaoberali - na glosovaní informácií, ktoré sa objavujú v médiách, ktorý si nevyžadoval overovanie informácií, považuje za dosť podstatné. Glosuje sa to, čo je všeobecne známe z médií, akú atmosféru článku a reportáže vyvolávajú v spoločnosti. V tomto prípade sa nesprávajú ako investigatívni novinári, a preto sa informácie z médií neoverujú. V rámci lúzer týždňa odvysielali šoty, glosovali známymi všeobecne osobami v tom ktorom týždni. Titulok lúzer týždňa nebol zvolený osobitne pre navrhovateľa.

Svedkyňa G. O. (príbuzná navrhovateľa) uviedla, že po rozpade P. Z. sa zmenil vzťah medzi jeho členmi a X. O. W... Bývali členovia P. Z. nebohého X.. O. W.. nenavštívili ani raz, ani keď V. O. zomrela, neboli na pohrebe. Neohlásili sa ani telefonicky, ani pohľadnicou, on bol veľmi vnímavý a citlivý človek, mrzelo ho to, bolo mu to ľúto. Reláciu Lúzer týždňa videla, p. O. nazvali slabým hráčom. On je dobrý hudobník. Okolie reagovalo na túto reláciu tým, že sa jej pýtali prečo bol tak nazvaný a prečo ho tak znemožňovali. Bolo to pre ňu, ale aj pre druhých ľudí urážajúce, potupujúce. Možno pre nezainteresovaných to bolo na smiech, ale pre ľudí blízkych a pre mňa vtedy to bolo potupujúce. To sú urážky. Prečo sa bývali členovia P. Z. nemohli zúčastnil na pohreb uviedla, že pán O. W.. veľmi veľa hovoril v súvislosti s tým rozbrojom. On to považoval za hanobenie celej rodiny, bolo mu veľmi ťažko, oni nezavolali za tri mesiace, čestne prehlásila, že on sám povedal, že nikoho nechce. Po odvysielaní tej reportáže zmenil sa vzťah k navrhovateľovi od rodiny a dobrých priateľov nezmenil, ale okolia áno.

Svedok U. W. (autor reportáže) uviedol, že dennú glosu pripravoval z denníkov, aktuálnej tlače s tým, že vždy tam bol niekto hviezda, osobnosť našej spoločnosti. Napísal aj komentár, ktorý načítal a takto pripravenú glosu odovzdal vo výrobe a toto sa odvysielalo. Pri príprave predmetnej glosy pracoval na základe podkladov z denníka Plus 1 deň, Nový Čas, Šarm, Star. Reportáž s názvom Lúzer týždňa trvala len rádovo pár týždňov a v roku 2009 bola zrušená. Čo sa týka glosy ohľadne P. Z., keď zomrel pán O. W.. a vtedy sa vyostrili vzťahy medzi O. U. , ohľadne pohrebu pána O. W.., teda ohľadne zákazu vstupu Š. na jeho pohreb, sa veľmi medializovalo. Na základe prác mojich kolegov, ktorí pôsobia ako aktívni novinári a denne sa bulvárnym témam venujú, vyplynula jedna hviezda týždňa a jeden lúzer týždňa. Mojou úlohou bolo nájsť pre aktuálne udalosti dve postavy, nájsť nejakú ironickú a sarkastickú pointu. Zákaz vstupu Š. na pohreb pána O. W.. bol naozaj nesmierne aktívne vnímaný mojimi kolegami a samozrejme aj mnou. Ďalej to bolo len otázka môjho súkromného, subjektívneho názoru, keďže glosa je výslovne názorový žáner, ktorý pripúšťa veľkú mieru novinárskej nadsázky, irónie a sarkazmu. Môj názor bol ten, že pán O. Q.. ako líder kapely zlyhal, pretože pripustil jej rozpad a ako človek nikdy nedosiahol ľudský formát svojho otca. Pri spracovaní reportáže som konzultoval s kolegami a rozpad P. Z. mal v princípe dôvody v peniazoch. Pre mňa bolo podstatné, že líder mal udržať kapelu po hromade a ak to nezvládne ako manažér zlyhal. Pri spracovaní glosy neboli overované fakty, nakoľko to nebolo ani potrebné. Promi Noviny sú bulvárna relácia, ktorá rieši bulvárne témy o osobách. Moja práca spočívala na glose v tom, že som napísal text, načítal som ho v redakčnom systéme a potom oznámil som strihačovi, ktorý ho pokryl zábermi. Takto spracovaný materiál kontrolovala vedúca vydania, vedúca redakcie a stávalo sa, že aj šéfredaktor.

Svedok B. G. vo svojej výpovedi uviedol, že po odvysielaní reportáže okolie spolupracovníkov a ľudí zo štábu reagovali všetci dosť jednoznačne, nikto nevedel pochopiť, z akého dôvodu bolo táto situácia vykreslená tak ako bola. Odzneli názory spolupracovníkov a priateľov, že sa tu jedná o výpovede bývalých kolegov pána O., ktoré sa konceptovali na čistý marketing, na nešťastí človeka si postavili imidž. Opísal rozpad P.D. Z. Č..J.. XXX. Uviedol, že je zvláštna situácia, celá kapela odišla od pána O.. Je presvedčený, že vzhľadom na to, že celé roky profesionálne hrával, že ten odchod kapely, členov kapely, nemohol vzniknúť z jedného dňa na druhý a táto situácia bola dlhodobo pripravovaná. Taktiež, že po rozchode jeden alebo dva týždne táto kapela začala fungovať, tým, že vymenili primáša a pokračovali ďalej. V súčasnosti spolupracuje na projekte s pánom navrhovateľom.

Svedok A. Š. vo svojej výpovedi uviedol, že pohrebu p. O. W.. sa nezúčastnil z dôvodu, že dostali mail od V. O. Q., kde ich prosí, aby sa na pohrebe nezúčastnili. Vnímali email ako prosbu. Asi dva dni pred Vianocami roku 2007 volali celá kapela pánovi O. W.. a práve vtedy povedal W., prosím Vás príďte mi zahrať na pohreb. Na otázku či pozná obsah mailu, ktorý poslal navrhovateľ pred pohrebom, odpovedal že nie, pretože poslal mail X. E., bolo tam asi, že prosíme, neželáme si celá rodina, aby ste

prišli na pohreb a dokonca ani neposielajte kvety. Do médií sa vyjadrili, že tento mail vnímali ako zákaz účasti na pohrebe. Pre koľké médiá poskytli rozhovor ohľadne zákazu účasti na pohrebe TV JOJ a vyvolávali denník Nový Čas a nejaké denníky. Bolo to v deň pohrebu, deň po pohrebu. Dôvod rozpadu kapely bol ten, čo sa dozvedeli z novín, že V. O. Q.. rozpustil kapelu, im to nepovedal, samozrejme boli predtým nejaké potýčky, prvý dôvod bol, keď sme mali podpísať zmluvu s managerom a vtedy V. O. Q.. povedal, že to nepodpíše, nakoľko bude vo februári chorý, podpisovali to v auguste, na druhý deň z médií sme sa dozvedeli o dotácii, o sume ktorú sme dostali, vedeli, že dostali 300 000,- Sk a z médií sme sa dozvedeli, že dotácia bola v sume 500 000,- Sk. Toto boli dôvody rozpadu kapely. Navrhovateľ nám nikdy neoznámil, že kapelu rozpúšťa. Povesť pána navrhovateľa v umeleckých kruhoch v súvislosti s medializovaným prípadom rozpadu kapely a neúčasti bývalých členov kapely na pohrebe otca bola pošramotená. V umeleckých kruhoch sa o tom bavilo, čakali čo spraví a myslím, že sa nedočkali ničoho. Téma rozpadu P. Z. rezonovala v médiách dva mesiace.

Svedok Q. Ž. (Y. W.) vo svojej výpovedi uviedla, že s navrhovateľom mala telefonický rozhovor v roku 2007, pred vydaním článku týkajúceho sa dotácie, ktorú V.. O. dostal od pána V. E.. Jej otázky smerovali k tomu, či táto dotácia, či to boli správne poskytnuté verejné prostriedky, vzhľadom na to, že podľa zákona, by sa takéto dotácie mali poskytovať v rôznych krízových situáciách, pri katastrofách a podobne. Článok bol vydaný pod titulom V. P. G. rezervy W. (Č.. XXX). Podklady pri príprave článku čerpala z úradu vlády, ktorý nám zoznamy poskytol, lebo je to povinný urobiť v zmysle zákona o prístupe k informáciám. V článku nepísala o výške poskytnutej dotácii. Téme sa venovala približne dva dni ako to vyšlo, potom kolega sa venoval rozpadu P. Z. z umeleckého hľadiska.

Predmetom konania je žaloba na ochranu osobnosti v súvislosti s odvysielaním reportáže Lúzer týždňa, ktorý bol odvysielaný dňa XX.XX.XXXX v relácii televízie JOJ. Z obsahu spisu súd zistil, že počas celého príspevku bolo na lište v dolnej časti obrazovky odvysielané „LÚZER TÝŽDŇA“. Moderátorka uviedla: „Nešikovní synovia geniálnych otcov sa v dejinách neraz pričinili o pády veľkých a prekvitajúcich ríš. X. O. Q. Q. sa do dejín hudby zapíše len ako človek, ktorému sa podarilo zničiť jednu z najlepších cigánskych skupín sveta.“ Ďalší vstup redaktora: „Nie je X. O. Q. ako X. O. Q.. Ten mladší žiaľ nezdedil ani otcovu genialitu ani len ľudský formát. Ostal mu po ňom len majetok a meno, ktoré bude musieť ešte dlho a usilovne devalvovať, aby celkom stratilo hodnotu. Pred rokom úspešne rozbil otcovu legendárnu kapelu a vyhnal z nej väčšinu hudobníkov. Ale až včera, na pohrebe legendárneho primáša konečne dostal príležitosť prejaviť sa ako šéf rodinného klanu. Hudobníkom, ktorých do kapely prijímal jeho otec, zakázal prísť na pohreb a vzdať úctu mužovi, ktorého považovali za svojho učiteľa a priateľa. No čo už, kráľ cigánskych primášov je mŕtvy. Nech žije kráľ rómskych fidlikantov.“

Navrhovateľ dňa 23.10.2008 v súlade so zákonom č. 380/00 Z.z. žiadal o ospravedlnenie navrhovateľovi v televízii JOJ v hlavnom vysielacom čase ako bola pôvodne odvysielaná reportáž a bola mu uhradená suma 1 000 000.-Sk, ako primeraná satisfakcia nemajetkovej ujmy v peniazoch za zásah do práva na ochranu osobnosti. Dňa XX.XX.XXXX navrhovateľ v súlade § 21. ods. 1 zákona č. 380/00 Z.z. žiadal odporcu o odvysielanie opravy.

Rada pre vysielanie a retransmisiu ako orgán príslušný podľa § 4 ods. 1 až 3 a § 5 ods. 1 písm. g) a h) zák. č. 308/2000 Z.z. na sťažnosť č. 4198/196-2008 dňa 07.04.2009 dospela k záveru, že odporca v príspevku Lúzer týždňa odvysielanom v programe PROMI Noviny dňa XX.XX.XXXX porušil ustanovenia § 19 ods. 1 zák. č. 308/2000 Z.z., za čo vysielateľovi uložila sankciu, pokutu vo výške 3 500,- eur. Odporca podal opravný prostriedok proti rozhodnutiu Rady pre vysielanie a retransmisiu. Najvyšší súd SR pod sp. zn. 3 Sž 33/2009-25 dňa 05.11.2009 rozhodnutie Rady pre vysielanie a retransmisiu č. RP/10/2009 zo dňa 07.04.2009 potvrdil. V odôvodnení rozsudku uviedol: „Senát konštatuje, že uvedený príspevok nad rámec informácie nevyhnutnej na pochopenie obsahu, implikoval slovné invektívy, kritické a hanlivé vyjadrenia moderátorky na osobu X.na O. Q. Q., keď bol vykreslený ako neúspešný syn slávneho a úspešného otca, lúzer a kráľ rómskych fidlikantov. Počas celého príspevku bol v spodnej časti obrazovky odvysielaný nápis Lúzer týždňa. Uvedeným postupom zasiahla navrhovateľka (MAC TV, s.r.o.) nesporne do chránených a základných práv a slobôd uvedenej osoby (X. O.), ktoré garantuje Ústava Slovenskej republiky ako aj medzinárodné dohovory, ktorými je Slovenská republika v oblasti dodržiavania základných ľudských práv a slobôd viazaná.“

Podľa Čl. 19 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena. Tie isté práva garantuje aj Čl. 10 Listiny základných práv a

slobôd a priznáva mu ich aj Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd (Čl. 10 ods. 2) a Medzinárodný pakt o občianskych a politických právach (Čl. 17).

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 12 ods. 1 Občianskeho zákonníka, písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy týkajúce sa fyzickej osoby alebo jej prejavov osobnej povahy sa smú vyhotoviť alebo použiť len s jej privolením.

Podľa § 13 Občianskeho zákonníka , cit. :
(1) Fyzická osoba má právo najmä domáhať sa, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práv na ochranu osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.
(2) Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.
(3) Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Podľa § 120 ods. 1. veta prvá Občianskeho súdneho poriadku účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

Citované zákonné ustanovenie § 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku ukladá dôkaznú povinnosť obom účastníkom preukázať tvrdené skutočnosti. V konkrétnej veci dôkazné bremeno zaťažovalo práve odporcu, aby v súdnom konaní osvedčil pravdivosť tvrdení odvysielanej reportáže dňa XX.XX.XXXX.

V rámci všeobecného osobnostného práva sa poskytuje občianskoprávna ochrana len proti takým konaniam, ktoré sú spôsobilé objektívne privodiť ujmu na osobnostných právach subjektu tým, že znižujú jeho česť u iných ľudí a tým ohrozujú vážnosť jeho postavenia a vážnosť, ktorú subjekt požíva v očiach členov spoločnosti, toto právo sa mení v priebehu aktívneho života jedinca, najmä v rámci uplatňovania v spoločenskom živote a je spravidla spojené s výkonom určitého povolania. K porušeniu práva na česť môže prísť vtedy, keď sa difamačné tvrdenia dostanú na vedomie tretej osobe. Právo brániť sa proti neoprávneným zásahom je výlučne v dispozícii subjektu práva.

Právo na ochranu osobnosti prináleží každej fyzickej osobe, pričom z hľadiska poskytnutia ochrany nie je významné, či neoprávnený zásah bol spôsobný zavinene či nezavinene, vedome alebo nevedome. Nevyžaduje sa ani vyvolanie následkov, stačí, že neoprávnený zásah bol spôsobilý vyvolať ohrozenie alebo narušenie právom chránených práv osobnosti fyzickej osoby.

K neoprávnenému porušeniu osobnostného práva môže prísť formou skutkových tvrdení (faktov) alebo formou hodnotiacich úsudkov (kritiky). V prípade porušenia práva na ochranu osobnosti skutkovými tvrdeniami, ktoré sú nepravdivé, môže prísť k objektívnemu spôsobeniu ujmy na cti dotknutého subjektu v očiach ostatných fyzických osôb v spoločnosti, pričom nie je dôležitý úmysel, záleží na objektívnej spôsobilosti tvrdenia pôsobiť difamačne. Stačí, že tvrdenie môže mať taký účinok u určitej skupiny ľudí tvoriacej okolitý svet postihnutého.

K zásahu do ochrany osobnosti dochádza predovšetkým nepravdivými tvrdeniami, ktoré majú vo vzťahu k dotknutej osobe difamujúci charakter. Nemusí však vždy ísť len o vyslovenie samotných nepravdivých tvrdení, v prípade zásahu odvysielaním zvukovo-obrazového záznamu môže dôjsť k zásahu aj tým, že všetky obsahové prvky odvysielaného záznamu v ich spojení sprostredkovávajú divákovi informáciu, ktorá je svojim charakterom difamujúca, či vytvárajú u bežného diváka dojem alebo presvedčenie, že to tak je. Uvedené treba hodnotiť vždy so zreteľom na konkrétne okolnosti danej veci.

Právnym prostriedkom súdnej ochrany všeobecného osobnostného práva je i žaloba, aby bolo postihnutej osobe priznané primerané zadosťučinenie - satisfakcia (§13 Občianskeho zákonníka). Zákon neustanovuje, čo sa rozumie zadosťučinením ani čo je treba chápať pod primeraným

zadosťučinením. Tento občianskoprávny prostriedok prichádza do úvahy len tam, kde nepriaznivý dôsledok neoprávneného zásahu, t.j. nemajetková ujma osobnosti už vznikla - zákonná podmienka.

Súd vychádzajúc zo skutkového stavu ustáleného v priebehu konania z vykonaného dokazovania dospel k záveru, že odvysielaním predmetnej reportáže po pohrebe otca navrhovateľa necitlivým a dehonestujúcim spôsobom zaútočil na osobu navrhovateľa a jeho súkromie. Je nepochybne označením navrhovateľa Lúzer difamujúcim, je nesporné, že odvysielanie predmetnej reportáže bolo spôsobilé vyvolať ujmu na osobnostných právach navrhovateľa. Súd preto dospel k závere, že v časti požadovaného ospravedlnenia, ktorého požadovaná forma i obsah plne zodpovedá okolnostiam zásahu, je návrh dôvodný a v celom rozsahu mu vyhovel.

Občiansky zákonník neustanovuje pre vznik občianskoprávnej sankcie popri objektívnych predpokladoch žiadny subjektívny predpoklad na strane pôvodcu neoprávneného zásahu, konkrétne zavinenie. Peňažná sankcia ako forma zadosťučinenia postihuje pôvodcu neoprávneného zásahu vo všetkých prípadoch, kde sú splnené všetky spomenuté objektívne predpoklady.

Súd skúmal okolnosti konkrétneho prípadu, pričom prihliadal predovšetkým k intenzite, povahe a spôsobu neopravného zásahu, k charakteru a rozsahu zasiahnutej hodnoty osobnosti na trvanie a rozsah ohlasu vzniknutej nemajetkovej ujmy pre postavenie a uplatnenie postihnutej osoby v spoločnosti aj vzhľadom na prednosť, primárneho spôsobu zadosťučinenia z foriem morálneho zadosťučinenia a tak naplnenia cieľa sledovaného § 13 Občianskeho zákonníka. Súd dospel k záveru, že ospravedlnenie ako morálne zadosťučinenie nie je postačujúce a na návrh priznal formu zadosťučinenia v peniazoch - materiálnu satisfakciu, nakoľko neoprávneným zásahom došlo k nemajetkovej ujme závažne postihujúcej dôstojnosť a vážnosť navrhovateľa v spoločnosti. Súčasne hrozba uloženia primeraného zadosťučinenia v peniazoch - podľa okolností prípadu sa stáva významným stimulom, ktorého prostredníctvom občianskoprávna úprava prispieva aj zo sociálno-psychologického hľadiska na upevnenie povinnosti každého subjektu, predovšetkým vydavateľov periodickej tlače, rozhlasových a televíznych vysielaní a reklamných spoločností, rešpektovať telesnú a morálnu integritu osobnosti fyzických osôb - preventívna funkcia zadosťučinenia v peniazoch ako špeciálna, tak i generálna.

Súd mal preukázané, že sú v danom prípade okolnosti, ktoré z hľadiska neoprávneného zásahu a spôsobu jeho vykonania, intenzity a rozsahu nemožno odčiniť rovnocenným spôsobom a ospravedlnenie odporcu nie je podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka postačujúcim, a tým aj účinným zadosťučinením, nakoľko v čase rozhodovania primárny spôsob zadosťučinenia bol natoľko oslabený, že svojím spôsobom stratil svoju funkciu, a preto súd rozhodol o priznaní zadosťučinenia v peniazoch.

Súd mal rovnako preukázané, že k neoprávneným zásahom, odvysielaním reportáže došlo k zníženiu dôstojnosti a vážnosti navrhovateľa, predovšetkým v značnej miere v oblasti profesnej ako i v súkromnej. Súd vychádzal z celkovej povahy okolností prejednanej veci ako aj z okolnosti, že nepravdivé údaje boli uverejnené prostredníctvom televízie JOJ s celoslovenskou pôsobnosťou, oslovuje množstvo ľudí, ktorí podané informácie prijímajú ako pravdivé a dôveryhodné.

Navrhovateľ ako hudobník je osobou známou v širokej verejnosti, podľa platnej judikatúry ak k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv fyzickej osoby dôjde v médiách, treba vychádzať zo skutočnosti, že zásah mal širokú publicitu, a preto v týchto prípadoch je opodstatnené uplatňovanie aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Súd pri určení výšky nemajetkovej ujmy prihliadol na intenzitu zásahu, ktorá bola zdôraznená tým, že odporca uviedol nepravdivé údaje o navrhovateľovi, že zásah mal široký rozsah vzhľadom na pôsobnosť televízie JOJ so širokou publicitou, teda na mienku verejnosti.

Navrhovateľ vo svojom žalobnom návrhu kumuloval morálne zadosťučinenie i peňažité, ktoré súd na základe zisteného skutkového stavu a právneho posúdenia veci vyhodnotil za primerané, t. j. zodpovedajúce účinným spôsobom zmierneniu vzniknutej nemajetkovej ujmy na osobnosti a vedúce k účinnej náprave, a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku a priznal navrhovateľovi zadosťučinenie v peniazoch vo výške 16.500 eur, ktorú sumu považoval za primeranú rušivému zásahu do osobnostných práv navrhovateľa a vo zvyšku návrh zamietol.

Podľa § 151 ods.3 O.s.p. v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatnených v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne

až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej : ustanovenia § 166 sa nepoužije. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia primerane s tým, že lehota troch pracovných dní plynie od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej .

O náhrade trov konania súd rozhodne uznesením v zmysle ustanovenia § 151 ods. 3 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na podpísaný súde, dvojmo. Odvolanie voči rozsudku musí obsahovať tieto náležitosti:
- z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí ktorej veci sa týka, čo sleduje a musí byť podpísané a datované,
- v odvolaní je potrebné uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha,
- odvolanie podlieha súdnemu poplatku v rovnakej výške ako sa platí súdny poplatok za návrh.

Odvolanie proti rozsudku vo veci samej možno odôvodniť len tým, že
a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)
f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci
Ak odporca-povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, zák.č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekútorskej činnosti v znení neskorších predpisov) .